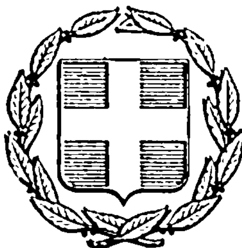

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 36

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀριθ. Α. 260 (1)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως ἀκινήτων ἀπαλλοτριωθέντων πρὸς κατασκευὴν ἀρδευτικοῦ δικτύου ζώνης Β πεδιάδος Ἀλφειοῦ Ν. Ἠλείας.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 7 καὶ 24 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731/1939 Α.Ν. «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κεκτημένων ἢ ἀξιούντων δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ. 2732/2247/1969 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων (Φ.Ε.Κ., τεῦχος Δ' 86/1969) διὰ τὴν κατασκευὴν ἀρδευτικοῦ δικτύου ζώνης Β πεδιάδος Ἀλφειοῦ, ὡς καὶ τῶν τυχὸν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων ἢ κατασχόντων δανειστῶν ἢ τρίτων ἐν γένει διεκδικητῶν ὅτι ἡ, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 561/1975 καὶ 166/1975 ἀποφάσεων τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἠλείας, καθορισθεῖσα προσωρινῶς ἀποζημίωσις τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων, κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐκδοθέντων ἐπὶ τοῦ Γραφείου Παρακαταθηκῶν Πύργου, τῶν ὑπ' ἀριθ. 36054 καὶ 36055/29.12.75 γραμματίων συστάσεως παρακαταθήκης συνολικοῦ ποσοῦ τετρακοσίων ἐνενήκοντα ἐννέα χιλιάδων πεντακοσίων ἐνενήκοντα ἓξ δραχμῶν (499.596).

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1976

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΛ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

Ἀριθ. Α. 132 Φ.24α (2)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως ἀκινήτων ἀπαλλοτριωθέντων πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων χειμάρρων Λύρας, Προβατῶνος, Μανθείας Ν. Ἔβρου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 7 καὶ 24 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731/1939 Α.Ν. «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κεκτημένων ἢ ἀξιούντων δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, τῶν ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν Δ. 4671/70 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων (ΦΕΚ 207/70 τ. Δ') διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων χειμάρρων Λύρας, Προβατῶνος, Μανθείας ὡς καὶ τῶν τυχὸν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων ἢ κατασχόντων δανειστῶν ἢ τρίτων ἐν γένει διεκδικητῶν ὅτι ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 116/1975 ἀποφάσεως τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἔβρου καθορισθεῖσα προσωρινῶς ἀποζημίωσις τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων, κατετέθη εἰς τὸ Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν Σουφλίου ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3549/30.12.75 γραμματίου συστάσεως

παρακαταθήκης συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδων ἑπτακοσίων τεσσαράκοντα (37.740).

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1976

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντής
ΑΛ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

Ἀριθ. Α. 5215 (3)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως ἀκινήτων ἀπαλλοτριωθέντων πρὸς διευθέτησιν κοίτης Γεφύρας Κ. Μουσούρων χ.θ. 22+552 τοῦ τμήματος Ἀγρινίου Κεφαλοβρύσου τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀγρινίου — Ἀντιρρίου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 7 καὶ 24 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731/1939 Α.Ν. «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κεκτημένων ἢ ἀξιούντων δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ.6641/5125/9.7.68 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων (ΦΕΚ τ.Δ'143/68 διὰ τὴν διευθέτησιν κοίτης γεφύρας Κ. Μουσούρων χθ 22+552 τοῦ τμήματος Ἀγρινίου Κεφαλοβρύσου τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀγρινίου Ἀντιρρίου ὡς καὶ τῶν τυχὸν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων ἢ κατασχόντων δανειστῶν ἢ τρίτων ἐν γένει διεκδικητῶν ὅτι ἡ διὰ τῆς 185/20.2.1975 ἀποφάσεως Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Μεσολογγίου καθορισθεῖσα ὁριστικὴ ἀπογημίωσις τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων, κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκδοθέντος ἐπὶ τοῦ Γραφείου Παρακαταθηκῶν Μεσολογγίου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 49217/30.12.75 γραμματίου Συστάσεως Παρακαταθήκης συνολικοῦ ποσοῦ εἴκοσι ἐννέα χιλιάδων ὀκτακοσίων πεντήκοντα δρχ. (29.850).

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1976

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντής
ΑΛ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ καθορισμοῦ εἰδικῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ρεθύμνης (Κρήτης).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τοῦ ἄρθρου 9 αὐτοῦ, τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363 τ. Α') καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 16 (παρ. 2), 21 (παρ. 3), 22 (παρ. 3), 79 (παρ. 1, 2, 3, 4 καὶ 5) καὶ 80 (παρ. 1, 2 καὶ 3) αὐτοῦ, καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 691/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Μελετῶν), ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 800/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑμετέρου ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ρεθύμνης (Κρήτης) καθορίζονται κατὰ τομεῖς Α καὶ Β ἐμφαινομένους εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 34198/1975 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1:5000, οὗτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τοῦ τομέως Α ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

1. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

2. α) Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν δύο (2) μὲ ἀνώτατον ὕψος ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7,50) μέτρα.

β) Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἀνωτέρω ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐχουσῶν πρόσωπον ἐπὶ τῆς παραλιακῆς λεωφόρου καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐνετικοῦ Λιμένος, ὡς ἐμφαίνονται περικλειόμεναι δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς καὶ ὑπὸ στοιχεῖον Α1 εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος μνημονευόμενον διάγραμμα, ὁρίζεται εἰς τρεῖς (3) καὶ τὸ ἀνώτατον ὕψος αὐτῶν εἰς δέκα καὶ ἥμισυ (10,50) μέτρα.

γ) Ὑπεράνω τοῦ μεγίστου ὕψους τῶν οἰκοδομῶν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ μόνον ἀπολήξεως κλιμακοστασίων, τυχὸν στηθαίου δώματος ἢ στέγης καὶ καπνοδόχων.

Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις κεραιῶν τηλεοράσεως εἰς μὴ ἐμφανῆ σημεῖα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ καὶ μέχρι τοποθετήσεως κεντρικῆς κεραίας δι' ὁλόκληρον τὴν πόλιν.

3. Ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε παρέκκλισις ἐκ τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων μεγίστου ποσοστοῦ καλύψεως, μεγίστου ὕψους καὶ ἀριθμοῦ ὀρόφων.

4. α) Αἱ ὄψεις τῶν κτιρίων καὶ τὰ ὁρατὰ ἐν γένει στοιχεῖα αὐτῶν δέον ὅπως διαμορφοῦνται εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἱκανοποιοῦνται αἱ αἰσθητικαὶ ἀπαιτήσεις τόσον ἑνὸς ἑκάστου ὡς μεμονωμένου κτιρίου, ὅσον καὶ ἐν σχέσει τούτου πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐν τῷ συνόλῳ.

β) Εἰς τὴν μορφολόγησιν τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων δέον ὅπως τηρῆται ἡ κλῖμαξ καὶ αἱ παραδοσιακαὶ ἀναλογίαι τοῦ μεγέθους καὶ ρυθμοῦ τῶν ἀνοιγμάτων καὶ χρησιμοποιοῦνται παραδοσιακὰ ὑλικὰ κατασκευῆς.

γ) Αἱ ὄψεις τῶν κτιρίων δέον ὅπως διαμορφοῦνται ἄνευ μονίμων προστεγασμάτων.

5. Ὡς τρόπος στεγάσεως ὁρίζεται τὸ ἐπίπεδον δῶμα ἢ ἡ στέγη ἐκ βυζαντινῶν κεράμων διαμορφούμενον πάντοτε διὰ συμπαγοῦς στηθαίου ἢ παραδοσιακῆς στέψεως.

6. α) Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ κλειστῶν ἐξωστῶν (ἔρκερ).

β) Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κεκαλυμμένων ἐξωστῶν ἐν ἐσοχῇ ἢ ἐν ἐξοχῇ τῆς ὄψεως (ἀνοικτοὶ ἐξῶσται), ἐφ' ὅσον ἡ μορφολογία τοῦ κτίσματος ἐναρμονίζεται μὲ τὰ ἀρχιτεκτονικὰ ταῦτα στοιχεῖα. Διὰ τὰς διαστάσεις, ἀναλογίας καὶ διὰ τὴν ἐν γένει μορφολόγησιν αὐτῶν, ἀκολουθοῦνται τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

7. Ἐπιβάλλεται ἄνωθεν τῶν παραθύρων καὶ ἐξωστοθυρῶν τῶν ὄψεων, ἡ κατασκευὴ ἐν ἐξοχῇ παραδοσιακῶν γεισωμάτων ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν ἁπλουστέραν αὐτῶν μορφήν.

8. Ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευὴ παραδοσιακοῦ τύπου ὑδρορρόων εἰς τὰς προσόψεις τῶν κτιρίων.

9. Οἱ ἐξωτερικοὶ τοῖχοι τῶν κτισμάτων δέον ὅπως ἐπιχρίωνται διὰ πατητοῦ καὶ οὐχὶ τριπτοῦ κονιάματος, ἀναμεμιγμένου μὲ τριμμένον κεραμίδι. Ὁ χρωματισμὸς ὅπου δεῖ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιφανειῶν τῶν κτισμάτων δέον ὅπως εἶναι βασικῶς ὑποκίτρινος, ὠχρὸς ἢ γκριζόλευκος, μὴ ἀποκλειομένων μείξεων παραδοσιακῶν χρωμάτων μὲ μεγαλυτέραν ἔντασιν.

10. α) Τὰ κουφώματα τῶν θυρῶν, παραθύρων καὶ προθηκῶν καταστημάτων δέον ὅπως κατασκευάζωνται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐκ ξύλου, συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

β) Τὰ ὑαλοστάσια δέον ὅπως κατασκευάζωνται μετὰ ὑποδιαιρέσεων (καΐτια) μεγίστων διαστάσεων 0,50Χ0,50 τοῦ μέτρου.

γ) Τὰ ἐξώφυλλα δέον ὅπως κατασκευάζωνται εἴτε ὡς πλήρη (ταμπλαδωτά), εἴτε ὡς περσιδωτὰ ἢ νεοκλασσικὰ (μὲ κινητὰς περσίδας).

δ) Αἱ θύραι τῆς εἰσόδου δέον ὅπως εἶναι ταμπλαδωταὶ πε-ρασταὶ μετὰ ἢ ἄνευ φεγγίτου.

ε) Αἱ θύραι καὶ προθῆκαι τῶν καταστημάτων δέον ὅπως εἶναι ὑαλωταὶ μετὰ ὑποδιαιρέσεων (καΐτια) καὶ προστατευτικῶν ἐξωφύλλων (κεπεγκίων) ξυλίνων ταμπλαδωτῶν.

στ) Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις σιδηροῦ κιγκλιδώματος παραδοσιακοῦ τύπου ἐπὶ παραθύρων ἢ φεγγιτῶν.

ζ) Τὰ κουφώματα ἐν γένει δέον ὅπως χρωματίζωνται εἰς μονοχρώμους τόνους γαιωδῶν χρωμάτων εἰς δὲ τὰ Ἐνετικὰ καὶ Τούρκικα κτίρια ὅπως διατηροῦνται εἰς τὸ χρῶμα τοῦ ξύλου.

11. Ἀπαγορεύεται γενικῶς ἡ ἐγκατάστασις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως φωτιζομένων, ἀνεξαρτήτως εἴδους καὶ σχήματος αὐτῶν.

Κοιναὶ ἐπιγραφαὶ ἐπιτρέπονται συμμέτρως τοποθετημέναι ἐπὶ τῆς ὄψεως τῶν καταστημάτων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς διαστάσεις καὶ τὴν κλίμακα τῆς ὄψεως αὐτῶν.

12. α) Ἐπιτρέπονται φωτιστικὰ σώματα ἐκ σιδηρῶν φανῶν παραδοσιακοῦ τύπου πακτωμένων διὰ σιδηρῶν ἐλασμάτων ἐπὶ κατακορύφων τοίχων ἢ σιδηρῶν στύλων, οὐχὶ ὑψηλοτέρων τῶν τεσσάρων (4.00) μέτρων.

β) Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάρτησις κοινῶν λαμπτήρων πυρακτώσεως ἢ φθορισμοῦ μεμονωμένως, ὡς καὶ συνεχομένων φωτιστικῶν σωμάτων ἐπὶ τοίχων ἢ ἐπὶ στύλων.

13. Ἡ ἐπικάλυψις τῶν πεζοδρόμων καὶ πλατειῶν δέον ὅπως κατασκευάζεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ πλακῶν ἢ κυβολίθων κατὰ τὸ σύστημα τῆς Ἐνετικῆς Τεχνοτροπίας διαστρώσεως αὐτῶν.

14. Οἱ πάγκοι ἀναπαύσεως δέον ὅπως εἶναι ἐνετικοῦ τύπου μὲ σιδηροῦν σκελετὸν καὶ ξύλινα ἕδρανα καὶ ἐρεισίνωτα, συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

15. Ἐπιτρέπονται αἱ ἐργασίαι ἐπισκευῆς καὶ μετασκευῆς ὑφισταμένων παλαιῶν κτισμάτων, ἀνεξαρτήτως τῶν καθοριζομένων διὰ τοῦ παρόντος Δ/τος ὅρων δομήσεως (ὕψος, ποσοστὸν καλύψεως, ἀριθμὸς ὀρόφων κλπ.), ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οἱαδήποτε ἐπέμβασις ἐπ' αὐτῶν οὐδὲν μορφολογικὸν στοιχεῖον θὰ ἀλλοιώσῃ καὶ ὅτι αἱ ἐν γένει ἐργασίαι ἀποκαταστάσεως καὶ συντηρήσεως τῶν κτισμάτων (σοβάδες, κουφώματα, χρωματισμοὶ κλπ.) θὰ ἀκολουθοῦν τὴν παραδοσιακὴν τεχνοτροπίαν.

16. Ἡ ἐν γένει διαμόρφωσις καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἀνεγειρομένων κτισμάτων ἢ κατὰ τὴν προσθήκην ἢ ἐπισκευὴν αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

17. Ἐν περιπτώσει κατεδαφίσεως κτίσματος τινὸς ὡς ἑτοιμορρόπου, δέον ὅπως μελετᾶται ἀπὸ τεχνικῆς πλευρᾶς ἡ διατήρησις τῆς προσόψεως καὶ λοιπῶν στοιχείων αὐτοῦ.

18. Πρὸ πάσης κατεδαφίσεως οἱουδήποτε κτίσματος, δέον ὅπως προηγεῖται ἀπαραιτήτως φωτογράφησις καὶ πλήρης σχεδίασις τῶν ὄψεων, κατόψεων καὶ τομῶν τοῦ κτίσματος ὑπὸ κλίμακα 1:50, τῶν δὲ ἐνδιαφερουσῶν κατασκευαστικῶν καὶ μορφολογικῶν λεπτομερειῶν ὑπὸ κλίμακα 1:20 ἕως 1:1, οὕτως ὥστε μετὰ τὴν νόμιμον μερικὴν ἢ ὁλικὴν κατεδάφισιν αὐτῶν νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνοικοδόμησις αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχικήν των μορφήν.

19. Ἡ ἐν γένει κατεδάφισις παλαιῶν κτισμάτων καὶ ἡ ἀφαίρεσις στοιχείων ἐξ αὐτῶν, ἡ κατεδάφισις παλαιῶν στοιχείων ἐξοπλισμοῦ ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων χώρων (μάνδραι, φρεάτια, κρῆναι κλπ.) ὡς καὶ πᾶν ἔργον ἀφορῶν εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν κοινοχρήστων χώρων (πάγκοι, ἐπικαλύψεις, δημοτικοὶ κάλαθοι, ἐξωτερικὸς φωτισμὸς κτιρίων καὶ ὁδῶν, πινακίδες ὀνομασίας ὁδῶν καὶ ἀριθμήσεις τῶν οἰκιῶν, πίδακες, κρῆναι, περίπτερα, ἐπιγραφαί, ἔργα ΔΕΗ καὶ ΟΤΕ), τελοῦν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ τομέως Β' καθορίζονται ὡς ἀκολούθως:

1. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

2. Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν τρεῖς (3), ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ, μὲ ἀνώτατον ὕψος δέκα καὶ ἥμισυ (10,50) μέτρα.

3. Ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε παρέκκλισις ἐκ τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων μεγίστου ποσοστοῦ καλύψεως, μεγίστου ὕψους καὶ ἀριθμοῦ ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν.

4. Ἡ ὅλη μορφὴ τῶν κτιρίων δέον ὅπως μὴ προσβάλῃ τὸν γειτνιάζοντα ἱστορικὸν χῶρον καὶ τὸ παραδοσιακὸν ὕφος αὐτοῦ, δι' ἀσυμβιβάστων μορφολογικῶν κατασκευῶν.

5. Πᾶν κτίριον ἀνεγερθησόμενον ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τοῦ τομέως Β', ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς κατὰ Νόμον Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Δ/τος.

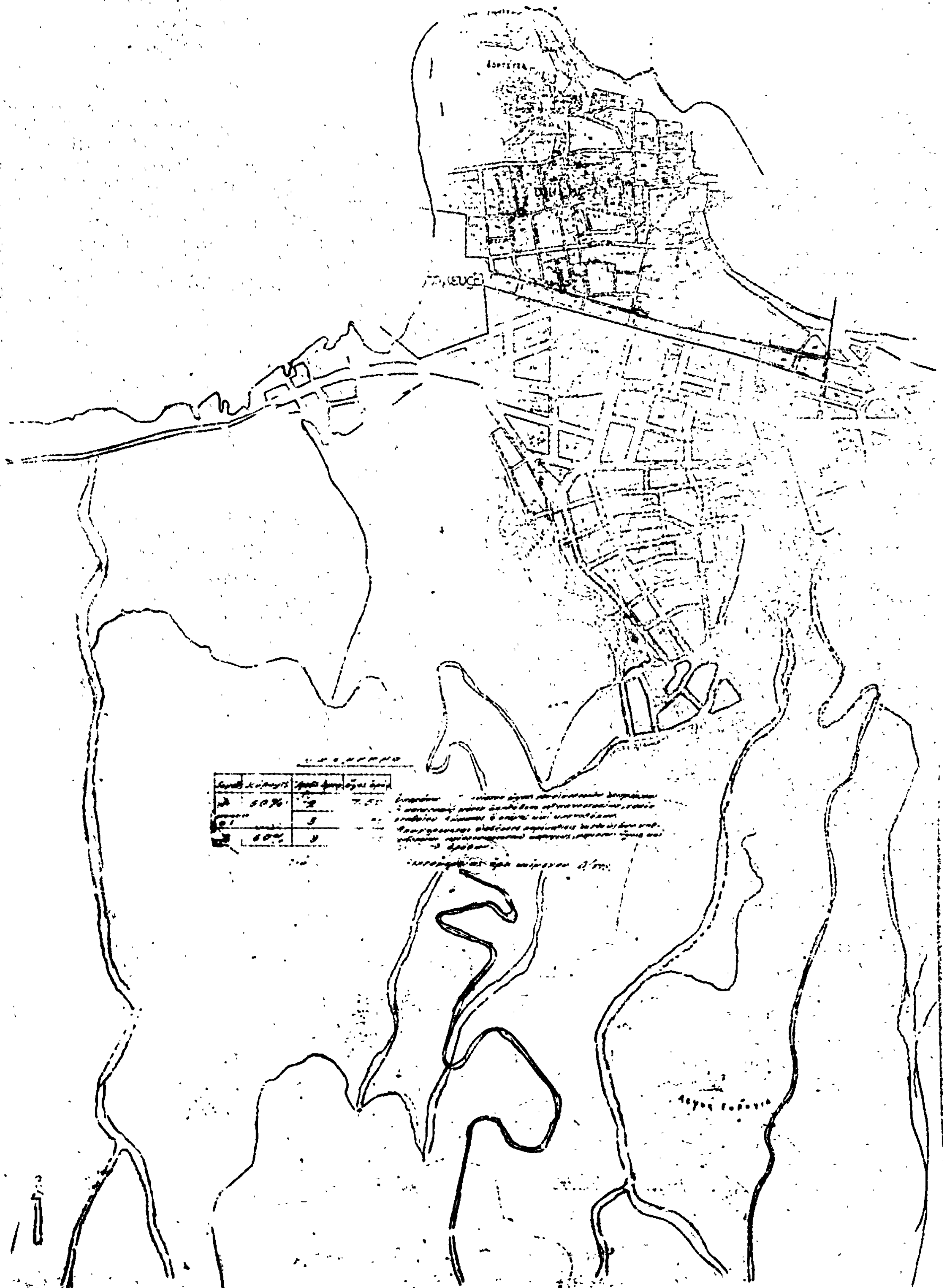
Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1975

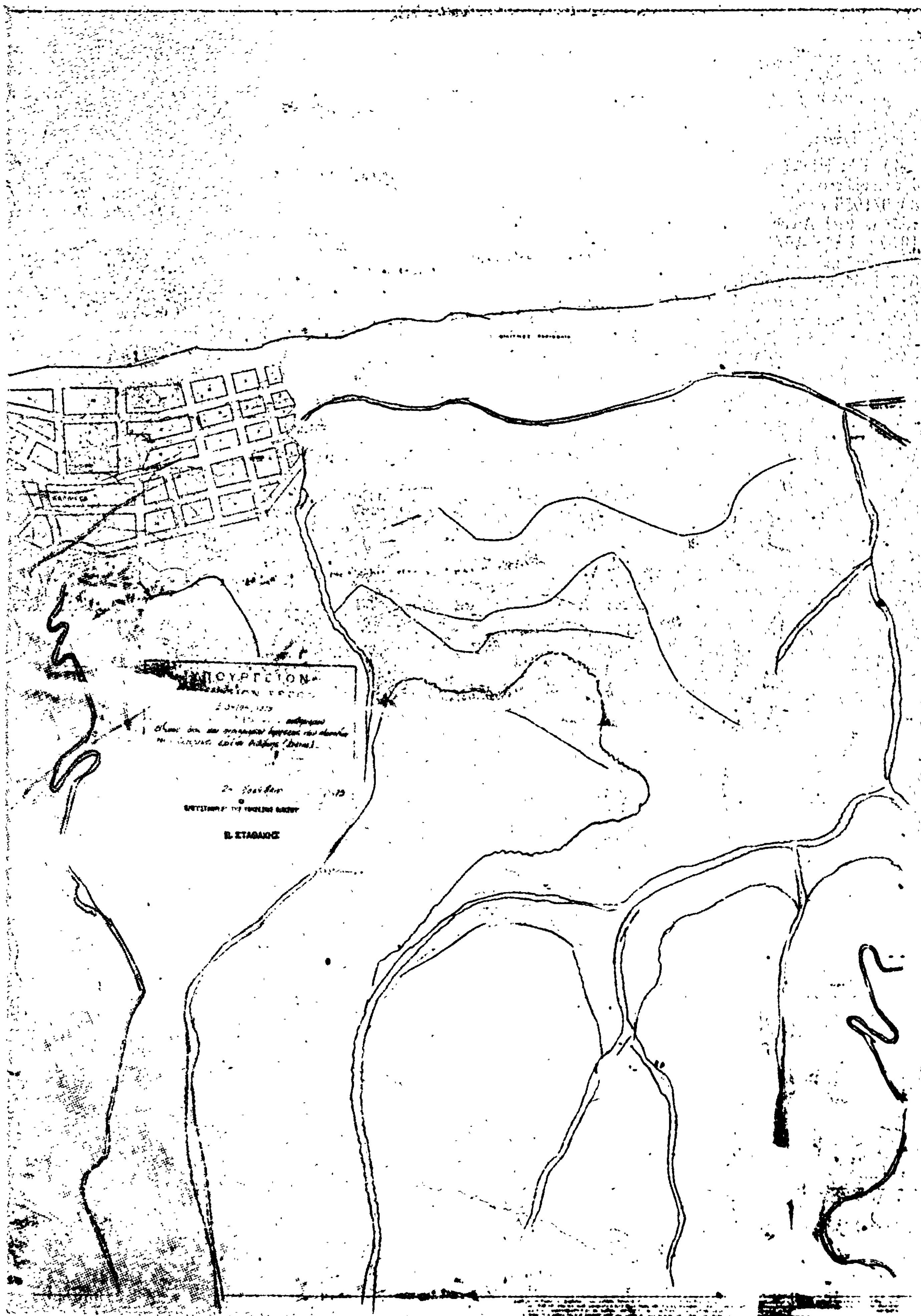
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Β. ΣΤΑΘΑΚΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 60703/5-2-2 (5)

Περὶ τροποποιήσεως ρυμοτομικοῦ σχεδίου Κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου Ν. Βοιωτίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἰδόντες:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», ὡς αὗται συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ Ν.Δ. 3620/1956 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», τοῦ Ν.Δ. 532/1970 καὶ τῆς Α9/1—8—3/9.8.1971 ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτῶν Β.Δ. 712/1970, Β.Δ. 677/1971 καὶ 198/1972, ὡς καὶ τοῦ 863/1960 «περὶ διαρθρώσεως Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων», ὡς μέχρι σήμερον συνεπληρώθησαν καὶ ἐτροποποιήθησαν διὰ τῆς Α7/7.10.1970 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ἀντιπροέδρου Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Δ.Ε. καὶ Α. 111814/13.11.1970 ἐγκυκλίου Α. 311 ΥΠ.Δ.Ε. «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων περὶ ἀποκεντρώσεως ἁρμοδιοτήτων».

2) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ ἀπὸ 5/8.10.1949 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον Νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Νομαρχῶν Ἐπάρχων καὶ Γραφείων Ἐπάρχων».

3) Τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 314/1968, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 1018/1971 (ΦΕΚ 220 Α'/1971).

4) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 9, 70 καὶ τοῦ ἀπὸ 17.7.1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν», ὡς μέχρι σήμερον ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν, ὡς καὶ πᾶσαν ἐπὶ τούτων σχετικὴν διάταξιν.

5) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Π.Δ. τῆς 3.4.1929 «περὶ Γ.Ο.Κ.» (ΦΕΚ 155 Α'/22.4.1929).

6) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 123/15Ε1/4.1.61 ἐγκ. Ὑπ. Συγκοινωνιῶν καὶ Δ.Ε.

Καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 7223/1971 ἀπόφασιν ἡμῶν (ΦΕΚ Δ' 49/29.2.1971), δι' ἧς ἐνεκρίθη τὸ σχέδιον ρυμοτομίας Κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου.

2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 47/1975 ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ἁγίου Δημητρίου, δι' ἧς προτείνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἁγίου Δημητρίου διὰ τῆς μετατοπίσεως τμήματος κοινοτικῆς ὁδοῦ μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν Χρ. Δ. Ντάη, Χρ. Χ. Τρωγάδα καὶ Χρήστου Ἐπ. Ντάη εἰς τρόπον ὥστε ἐπανέρχεται αὕτη εἰς τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν, ληφθεῖσαν βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13/1975 πρακτικοῦ συνεδριάσεως συνοδευομένην ὑφ' ἁπάντων τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

3) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 57742/25.11.1975 εἰσήγησιν τῆς παρ' ἡμῖν Δ/νσεως Τ.Υ. πρὸς τὸ ΠΣΔΕ Ν. Βοιωτίας δι' ἧς εἰσηγεῖται τὴν ἔγκρισιν τῆς ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου προτεινομένης τροποποιήσεως.

4) Τὴν σύμφωνον πρὸς τὴν προμνησθεῖσαν εἰσήγησιν σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ παρ' ἡμῖν ΠΣΔΕ ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 28ην Νοεμβρίου 1975 διατυπωθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 25/1975 (θέμα 2ον) πρακτικὸν αὐτοῦ, δι' ἧς γνωμοδοτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως διὰ τοὺς ἐν τῇ εἰσηγήσει ἀναφερομένους λόγους.

5) Τὰ σχετικὰ ὑποβληθέντα ἡμῖν τοπογραφικὰ διαγράμματα συντεταγμένα ὑπὸ κλίμακα 1: 500 εἰς τὰ ὁποῖα ἀποτυποῦται ἡ ἐγκριθεῖσα τροποποίησις.

6) Τὸ ὅτι διὰ τῆς ὡς ἄνω τροποποιήσεως ἐγκρίνεται ἡ παλαιὰ ὑφισταμένη κατάστασις ἀντὶ τῆς νέας ἐγκριθείσης διὰ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Ἁγίου Δημητρίου ἥτις δὲν ἔχει ἐφαρμοσθῆ μέχρι σήμερον, καὶ

7) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 9420/3.6.1975 ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου Βοιωτίας «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ὑπογραφὴν ἐγγράφων ἀποφάσεων κλπ.» ὑπὸ τοῦ Δ/ντοῦ Τ.Υ. Ν. Βοιωτίας», ἀποφασίζομεν:

Ἐγκρίνομεν τὴν προτεινομένην τροποποίησιν τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου ὡς αὕτη ἐμφαίνεται εἰς τὸ συνοδεῦον τὴν παροῦσαν διάγραμμα.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 16 Δεκεμβρίου 1975

Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Διευθυντὴς Τ.Υ.
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΜΠΙΡΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(6)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως λόγῳ προσκυρώσεως τμημάτων οἰκοπέδων εἰς περιοχὴν 'Αγρινίου.

Μαρία συζ. Χρ. Σαραντοπούλου, κάτοικος 'Αγρινίου εἰδοποιεῖ τούς:

1) Χρῆστον Ε. Παπαθεοδώρου, κάτοικον 'Αγρινίου.

2) Εὐθυμίαν συζ. Κων. Μαστροπαναγιώτου, ἢ Εὐθυμίαν συζ. Γ. Μαστροπαναγιωτοπούλου ἢ Εὐθυμίαν συζ. Κ. Μαστροπαναγιωτοπούλου, κάτοικον 'Αθηνῶν, ὡς καὶ πάντα ἕτερον τυχὸν κύριον ἢ συγκύριον καὶ δικαιοῦχον ἀποζημιώσεως τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως 'Αγρινίου καὶ παρὰ τῷ ὑπ' ἀριθ. 528 οἰκοδομικῷ τετραγώνῳ 'Αγρινίου προσκυρουμένων ἰδιοκτησιῶν πρὸς τακτοποίησιν οἰκοπέδων, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 4/1970 πράξει τοῦ πολεοδομικοῦ γραφείου 'Αγρινίου.

Σὺν τῇ ἐπιφυλάξει παντὸς δικαιώματός μας εἰδοποιοῦμεν τοὺς ἀνωτέρω ὡς καὶ πάντα ἕτερον ἔχοντα δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ ἄλλο τι δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω οἰκοπέδων ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4/1970 πράξεως τοῦ πολεοδομικοῦ γραφείου 'Αγρινίου περὶ τακτοποιήσεως ἰδιοκτησιῶν παρὰ τῷ ὑπ' ἀριθ. 568 Ο.Τ. 'Αγρινίου διὰ προσκυρώσεως καὶ ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως ἐφ' ἑνὸς μὲν προσεκυρώθη εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν μου α) τμῆμα 64,20 τ.μ. ἐμφαινόμενον ἔν τε τῇ ἄνω πράξει καὶ τῷ συνοδεύοντι ταύτην κτηματολογικῷ διαγράμματι ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 2-9-8-3-2 τοῦ ὡς ἰδιοκτήτου φερομένου Χρήστου Ε. Παπαθανασίου, κατοίκου 'Αγρινίου, β) τμῆμα 30,50 τ.μ. ἐμφαινόμενον ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω πράξει καὶ τῷ αὐτῷ σχεδιαγράμματι ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1–2–3–4–1 τῆς ὡς ἰδιοκτητρίας φερομένης Εὐθυμίας Κ. Μαστροπαναγιώτου, κατοίκου 'Αθηνῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπεχρεώθη ἡ ἰδιοκτησία μας νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας τούτων καὶ ὅτι κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 668/1971 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου 'Αγρινίου δι' ἧς ὡρίσθη τιμὴ μονάδος ἀποζημιώσεως κατὰ τ.μ. τῶν διὰ τῆς ἀνωτέρω πράξεως προσκυρουμένων τμημάτων οἰκοπέδων τὸ ποσὸν τῶν ὀκτακοσίων (800) δραχμῶν, κατέθεσα νομίμως εἰς τὸ ἐν 'Αγρινίῳ γραφεῖον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ δανείων ὑπὲρ τῶν ὡς ἄνω ἐμφαινομένων ἰδιοκτητῶν ἢ παντὸς ἀναγνωρισθησομένου ἁρμοδίως δικαιούχου, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς τοιαύτης ἀναγνωρίσεως, ἀντιστοίχως α) δραχμὰς 51.360 ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23.523 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης ὅπερ κατετέθη παρὰ τῷ συμβολαιογράφῳ 'Αγρινίου 'Ηλία Πετροπούλου συντάξαντος τὴν ὑπ' ἀριθ. 48.705/13.1.1976 πρᾶξιν περὶ τούτου καὶ β) δραχμὰς 24.400 ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23.524 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης ὅπερ ἐπίσης κατετέθη παρὰ τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω συμβολαιογράφῳ συντάξαντι τὴν ὑπ' ἀριθμ. 47.706/13.1.1976 πρᾶξιν περὶ τούτου.

Εἰδοποιοῦνται συμφώνως τῷ νόμῳ οἱ δικαιοῦχοι τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως ὅπως μεριμνήσωσι διὰ τὴν ἀναγνώρισίν των καὶ τὴν εἴσπραξίν της.

'Η παροῦσα δημοσιευθήτω νομίμως διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς νομίμους συνεπείας.

'Εν 'Αγρινίῳ τῇ 15 'Ιανουαρίου 1976

'Ο τῆς εἰδοποιούσης πληρεξούσιος δικηγόρος
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΒΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

('Αριθμὸς τριπλοτύπου Ταμείου 'Αγρινίου 2888 τῆς 16.1.76).